

Hyvä sukulainen!

Kädessäsi on Paakkasen Sanomien numero 42, kuluva toimintakauden 2017 - 2019 neljäs julkaisu. Edellisen sukukokouksen päätöksen mukaisesti olemme julkaisseet Paakkasen Sanomia kaksi numeroa vuodessa.

Sukuseuramme on ollut toiminnassa jo 36 vuotta. Sukuseuran perustava kokous pidettiin 9.7.1983 Lohjan Vironperällä Kyllikki ja Johannes Virolaisen vieraina. Perinteisesti olemme tavanneet joka toinen kesä heinäkuun toisena viikonloppuna sukujuhlilla.

Nyt on taas se 'joka toinen kesä' eli on sukujuhlan ja -kokouksen aika. Tällä kerralla kokoonnumme 6.7.2019 Lohjan seurakuntakeskuksessa. Sukujuhlissa on tilaisuus tavata niin tuttuja kuin myös harvemmin nähtyjä sukulaisia, saamme tutustua myös suvun uusiin jäseniin ja muistella niitä, jotka eivät tällä kerralla mukaan päässeet. Iloinen mieli, hyvä seura ja suussa sulava ruoka ovat eväät onnistuneisiin juhliin – lähdetään siis runsaslukuisesti mukaan sukua juhlimaan!

Sukujuhlien välillä pidämme yhteyttä Paakkasen Sanomien avulla. Paakkasen Sanomat (niin tämän uusimman kuin kaikki aiemmin ilmestyneet) voit lukea myös verkosta: Virolaisen sukuseuran kotisivut löytyvät osoitteesta: <http://www.virolaisensukuseura.fi/>. Sivuja kehitetään edelleen sukuseuran toimintaa ja sukuseuralaisten tarpeita palvelevaksi alustaksi. Sukuseuramme Facebook-sivut löydät hakusanalla Virolaisen sukuseura – Lohja.

Hyvä sukulainen: Jos olet toivonut, että omasta sukuhaarastasi olisi Paakkasen Sanomissa enemmän kirjoituksia, otamme ilomielin vastaan kaikkea sukuun

ja sukuseuraan liittyvää aineistoa. Samoin pelkät juttuvinkit ovat tervetulleita kuin myös jutut ja valokuvat merkkipäivistä ja muista elämäntapahtumista. Myös kotisivuille kaipaamme lisää kirjallista aineistoa ja valokuvia.

Hyviä lukuhetkiä ja tapaamisiin sukujuhlilla!

Paakkasen Sanomien toimituskunta

Anne Räsänen,
anne.h.rasanen@gmail.com
Riikka Mattila,
riikka-liisa.uronen@helsinki.fi

PS. Olemme lähettäneet lehden vielä perinteisesti painettuna mutta jos haluat jatkossa Paakkasen Sanomat vain sähköisessä muodossa sähköpostitse, niin ilmoitathan siitä osoitteeseen sihteeri@virolaisensukuseura.fi

Jos et ole vielä maksanut jäsenmaksua (20 euroa ruokakunnalta), niin maksathan sen ensi tilassa sukuseuran tilille FI39 5236 0440 0529 05, kiitos!

Onks siul täs tuttu?

Paakkasen Sanomien edellisessä numerossa pyysimme sukuseuralaisten apua neljän valokuvan henkilöiden tunnistamiseksi. Ilahduttavasti kaksi sukuseuralaista ottikin yhteyttä.

Yhteyttä ottaneen sukuseuralaisen mukaan "kuvassa 2 on meidän äiti, Vappu Uronen (o.s. Virolainen), kuvan yksi henkilö voisi olla Katri Mattila (o.s. Virolainen), tieto ei ole kuitenkaan aivan varma".

Toinen sukuseuralainen vahvisti kuvan 2 henkilön Vappu Uroeksi: "Kuvassa on mielestäni tätini, Vappu Uronen".

Paakkasen Sanomien toimitus ja sukuseuran hallitus kiittävät arvokkaasta avustanne vanhojen kuvien taltiointiseksi tuleville sukupolville!

Kuva 1

Kuva 2

VIROLAISEN SUKUSEURAN SUKUKOKOUS JA -JUHLA

Virolaisen Sukuseuran sukukokous ja – juhla pidetään lauantaina 6.7.2019 klo 12.00 Lohjan Seurakuntakeskuksessa (osoite: Sibeliuksenkatu 2, 08100 Lohja).

Ennen kokouksen alkua klo 11.00 Sukuseura muistaa kunniapuheenjohtajaansa Johannes Virolaista laskemalla sepeleen tämän muistomerkillä sekä haudalle.

Ilmoittautumiset kokoukseen 29.6.2019 mennessä sähköpostitse sihteeri@virolaisensukuseura.fi tai puhelimitse Jouko Pönnille (p. 040 583 9237), Riitta Viheraarelle (p. 050 356 6044) tai Pekka Hämäläiselle (p. 0400 200 012). Kerro ilmoittautumisen yhteydessä osallistujien nimet ja kuinka monta aikuista ja lasta kokoukseen osallistuu.

Lounaan hinta aikuisilta 30 € /henkilö maksetaan paikan päällä käteisellä, lapset alle 12 v. 15 € /henkilö, alle 2-vuotiaat veloituksetta. Muistathan kertoa mahdolliset ruokarajoitteet.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa Lohjalle!

Kadonneet materiaalit – Aili Helena Suppasen os. Hintukainen (äiti Anna Katriina Hintukainen os. Kunttu) elämän vaiheet vuoden 1939 jälkeen

Aili Suppanen on lähettänyt oheisen kertomuksen postileiman päivällä 29.06.1988 kirjeellä Taipalsaarelta Vappu Uroselle.

”Vuonna -39 asuin Viipurin Likolammella. Olin -38 mennyt naimisiin Viljo Suppasen kanssa. Vanhempani ja sisarukseni asuivat Viipurin itäisessä esikaupungissa. Olin työelämässä liikealalla, myyjätär. Vuosi -39 oli lämmin ja kaunis, joten kävimme aamu-uinnilla Suomenveden rannalla, Väinämöisen patsas oli aivan aidan toisella puolen Monrepoon puistossa. Se ihannus loppui syksyllä-39 alkavaan sotaan.

Olin muonituslottana Viipurin S.K. paikallisosastossa. Mieheni oli rikospoliisissa. Poliisilaitos lakkautettiin ja miehet siirrettiin Sotapoliisiksi. Siirryin minäkin heitä muonittamaan. Asumme Pohjoismaiden yhdyspankin pankkiholvissa, oli tosi vahvat seinät ympärillä, särmillä erotettuna miesten ja lottien puoli. Ruokaa teimme pesutuvan myrrypadasa.

Kovia pommituksia, kerrankin olin matkalla Papulasta hammaslääkäristä, radan varressa olevalla tiellä. Vartiomies huusi i.v.tornista, viholliskoneita taivas oli mustanaan. Heittäydyin vatsalleni lumihankeen, painoin kasvoni maata vasten että tunsisivat, jos kohdalle sattuu. Sirpaleet tupsahtivat viereeni. Varjelus oli että ei kohden. Saavuttuani kaupungille oli palopommit osuneet rikospoliisiin suojiin. Siellä oli meidän muonavarasto, onneksi saatiin sammumaan. Samana iltana paloi Viipurin Maaseurakunnan kirkko. Järkyttävä, vaikkakin mahtava näky.

Helmikuussa oli kovia pommituksia, muistaakseni oli sunnuntai, 19:pvä. Kaupunki oli yhtenä tulimerenä, pommi aaltoi seuraisivat toine toistaan oli lopun tuntu. Samana päivänä tuli pommi viereiseen väestönsuojaan, jossa menehtyi muutama henkilö. Meidän keittiö meni ruokineen taivaan tuuliin. Me säästymme vahvan pankkiholvin ansios- ta, vaikka ilman paine aukaisi vahvat rautaovet [??] pölön [ehkä tarkoittanut pölyn] keskellä oli vaikea hengittää.

Oliko 20 vai 21 pvä tuli määräys, että pitää lähteä kaupungista [??] millä tavalla vaan pääsee. Illalla meitä 4:jä lottaa lähti kävellen kohti Tienhaaran asemaa, sillä junia ei Viipurista lähtenyt.

Mieheni ja toisen lotan mies meitä saattamaan. Mieheni ja minä kävisimme uudessa kauniissa kodissamme, en arvannut että viimeisen kerran. Yö oli kir- kas, kuutamoinen joten viholliskoneet lentivät ja kylvivät tuhoaan. Mekin Sorvalin hautausmaalla suojautuimme hautakivien taakse.

Tienhaaran asemalla oli kova kaa- os ei junia. Toisen lotan mies oli saanut poliisilaitokselta hevosen lainaksi ja aivan pikkuruisen reen johon saimme vähäiset tavarat minullakin oli sukset, itse käve- limme perässä. Saavuimme Nurmen ase-

malle. Sielläkin oli pommitus radalla pa- loivat vaunut sotilasjuna seisoi toisella raiteella radan ollessa rikki. Yöllä saa- vuimme Väinikkälään maalaistaloon jos- sa vietimme päivän, sillä päivällä emme saaneet kyytiä pommitusten puoleen. Miehemme olivat palanneet Viipuriin.

Vielä seuraavan yön olimme toissa [ehkä töissä tai tuossa] ystävällisessä ta- lossa, jossa oli paljon siirtolaisia. Sieltä saimme kyydin Hytjän Sotilaspiiristä, joka vei meidät Lappeenrannan kasarmille. Päivystävä upseeri hommasi meille kii- reesti kyydin pois kaupungista. Yöllä oli juuri vähän aikaa pommitettu kasarmia ja hevostallia. Hevosia meni paljon.

Nuori sotapoika läksi hevoskyydillä meitä viemään Taipalsaarelle Kirjameihin [tai vastaava] toisen lotan kesämökille. Yövyttyämme siellä läksin hiihtämään mieheni kotitaloon Ahokkalaan. Muuta- man päivän päästä sain komennuksen Lappeenrannan Ratsurykmentin ruoka- laan muonittamaan sotilaita, että siirto- väkeä.

Rauhan tullessa olin vielä Taipalsaaren Kuhalan kylässä i.v. tornin muonittaja muutaman päivän. Heinäkuus- sa muutin Tampereelle, jonne mieheni oli saanut siirron rikospoliisiin -40.

Siellä heinäkuun 25:pnä sain pikku- pojan, esikoiseni. Oli vähän haikaa olo, kun ei ollut oikein kotia, minne olisimme aset- tuneet. Ystävällinen perhe Viipurista otti meidät alivuokralaiseksi.

Vuoden vaihteessa muutimme Kot- kaan mieheni siirtyessä Kotkan rikos- poliisiksi. Sieltä taas sodan alkaessa men- nin Pekka-pojan kanssa Lahteen, jonne vanhempani olivat asettuneet asumaan. Sieltä elokuussa lähdimme Taipalsaarelle. Sain sinne tiedon, että veljeni nuori vär- rikki edellisen kevään ylioppilas Eero oli antanut henkensä vallatessa takaisin Kar- jalaa. Hän kaatui Jaakkiman Miklissä.

Mieheni oli joutunut -41 Päämajan sotapoliisiksi, Kurkijoen sotilashallinto- piiriin sijoituspaikaksi Lahdenpohjan kauppala, jossa hän toimi poliisijohdajana aina syksyyn -44.

Vuonna -43 helmikuussa muutimme Pekka pojan kanssa sinne. Kesällä -44 kipin kapin sieltä lähdimme Lahteen. Siinäkin oli Luojan varjelus että jäimme junasta Lappeenrantaan, jatkaen matkaa Taipalsaarelle. Se saman juna joutui kovaan pommitukseen Simolassa jossa menehtyi moni siirtolainen ja sotilaskin. Juhannuksena jatkoimme sitten matkaa Lahteen jossa tapasimme toisia taas u- desta siirtolaisia serkkujakin Sommeesta ym. Viipurilaisia.

Rauhan tultua ja mieheni palattua Kotkaan emme saaneet sieltä asuntoa. Me Pekka-pojan kanssa olimme välillä Lahdessa ja taas Taipalsaarella. Keväällä -45 vihdoiin saamme pienen hellahuoneen asunnoksi. Vuonna -46 tuli toinen poika Risto. Vuonna -51 saimme vihdoin isom- man asunon, joten nyt oli sitten koti.

Kuva: Kirjekuori, jossa Aili Suppasen kertomus oli

Mieheni oli siirtynyt Lääninrikos- poliisiksi -44. Meille tuli muutto Kouvolaan jonne Lääninhallitus oli jo muuttanut. -58 syksyllä tuli määräys muutosta, pojille kouluun Kouvolan Lyseoon Pekka ja Risto toiseen kouluun. Minä olin muutaman vuoden Kotkassa Veljekset Halosen tava- ratalon kappaosast. myyjätär. Kouvolaan muutto tuntuikin kotoiselta, en oikein viih- tynyt Kotkassa työstäni kyllä pidin. Olin Kouvolassa Valio-Asu Oy.tavaratalon kappaosaston hoitajana 20 vuotta. Viihdyin ammatissani, sainhan olla monellaisten ihmisten kanssa tekemisissä. Hyvät suhteet johtajistoon ja työtove- reihin joita parhaina aikoina oli 60:mentäkin.

Molemmat pojat pääsivät yli- oppilaiksi Kouvolan Lyseosta. Ovat nyt hyvissä ammateissa dipl.ins. kumpikin, perheellisiä. Kivat minjat I terveydenhoi- taja II kuvaamataidon lehtori ihanat lap- sen lapset.

Nyt vietämme eläkevuosia Kouvo- lassa, mieheni on ollut jo 18 vuotta, minä kohta 10 vuotta. Kesät noin 5:si kk. olem- me kesäkodissamme Taipalsaarella, jon- ne voimme tulla vaikka talvellakin. Nyt vietimme 50:vuotis hääpäivää täällä kesäkodissamme 5/6-88

Tällaista on ollut minun elämäni. Ri- kasta vaikkakin joskus vastoin käymisiä, terveyttäkin on Luoja antanut tähän ikään. Olin suurperheen 8:san sisaruksen sarjas- ta toinen. Vanhempi siskoni Sylvi kuoli v- 69, isäni kuoli -68, nuorin veli -80 ja äitini - 84 92 vuotiaana. Meillä oli hyvä lapsuus- koti ja hyvät vanhemmat. Rikkautta, että sai kasvaa suurperheessä.

Lopuksi totean, että päivääkään en vaihtaisi pois—ehkä joitakin silloin kun Karjala menetettiin.

Sukulaisterveisin Aili Suppanen

JK. Tässä on tällainen sepustus. Jät- tääkö pois, minkä parhaaksi näette, sillä en ole yhtään kirjaileja, niin kuin kaikesta näkyy”

[?] = epäselvä kirjain, puhtaaksi kir- joittajan huomautus

[??] = epäselvä sana, puhtaaksi kir- joittajan huomautus

[kunkin] = puhtaaksikirjoittajan olettama sana tai vastaava